

Nar kan blive enig med Udvalget om Taksterne, saa vil den højtærede Justitsminister sige: Det gør heller ikke noget, nu har jeg faaet Loven, og nu kan jeg for Fremtiden gøre med denne Sag, som jeg vil. Vil man altsaa overlade til Ministeren Afgørelsen af denne Sag i en uoverskuelig Fremtid, saa skal man stemme for de af Justitsministeren stillede Ændringsforslag. Men hvis man ønsker, at Rigsdagen skal være med til at bestemme disse Takster, saa skal man stemme paa Lovforslaget, som det foreligger, eventuelt for det Ændringsforslag, at det kun skal gælde til næste Aar. Det bliver naturligvis en Stønsag, men om Ulykken skulde ske, som den ærede Ordfører siger, at Loven ikke skulde blive gældende fremdeles, idet man ikke kunde blive enig, saa vil jeg virkelig ikke anse denne Ulykke for saa overordentlig stor. Jeg har fra Begyndelsen af udtalt mig om, at jeg egentlig ønskede, at denne Sag skulde tages frem til virkelig Omordning, og at jeg ikke kunde sætte dette lille Spørgsmaal højt. Men naar vi skulle ind paa det, maa jeg holde paa, at det er Rigsdagen, der skal bestemme Taksterne, og at det ikke for Fremtiden bliver overladt Justitsministeren.

Buff: Jeg skal kun med et Par Ord motivere, hvorfor jeg har sluttet mig til Flertallet i denne Sag og anbefaler at stemme for Justitsministerens Ændringsforslag. Det har jeg ikke gjort paa det Løse, saaledes som den ærede sidste Taleer mente, det vilde være, naar vi overlod til Justitsministeren at bestemme, hvilke Regler der skulle gives. Han mente, at vi ved dette ministerielle Støn vare ude paa det Løse. Jeg vil minde det ærede Ting og specielt det ærede Medlem om en Udtalelse af den højtærede Justitsminister ved Sagens 2den Behandling. Den forekommer mig fuldstændig at bekræfte, at vi antageligvis godt kunne være tjente med den Regel, han vil begynde med. Det, der blandt os var Tvivl om ved Sagens 2den Behandling, var det, om vi ikke vare komne for højt op ved at sige, at et Apothek skulde have indtil 10,000 Kr.'s Indtægt, inden vi begyndte at forlange Afgift af det, og da udtalte den ærede Minister ved 2den Behandling, at deri var han enig med os, idet han mente, at man ude paa Landet nok kunde gaa ned til en Indtægt af 7,000 Kr. Hvad kunne vi saa forlange mere? Vi maa jo antage, at naar den ærede Minister skal til at ansætte Afgifterne, vil han for Landapotekernes Bedkommende gaa ned til en Indtægt af 7,000 Kr., medens vi

have foreslaaet 10,000 Kr., ganske vist med Tanken om, at det muligvis var for højt. Derfor siger jeg, at jeg ikke tvivler om, at vi ad denne Vej ville faa Penge og ville faa begyndt paa Sagen. Dernæst maa jeg sige til det ærede Medlem, at, hvis vi altsaa vente nogen Sunde at komme nogen Vej paa dette Omraade, maa der ske to Ting: For det første maa vi have Penge til at oprette Apoteker i de Egne, hvor de ikke kunne bære sig selv, og for det andet maa vi have de Apoteker, som staa i en halv Million, ned til en rimelig Sum med Tiden. Hvad vil nemlig Følgen blive af, at der bliver oprettet en hel Del flere Apoteker? Selvfølgelig den, at de andre Apoteker ville hule i Værdi. Derfor siger jeg, at skulle vi nogen Sunde naa frem paa dette Omraade, maa vi have fat paa to Ting. Paa den ene Side: Penge, og paa den anden Side maa de Millionapoteker, vi nu have, drives ned til en rimelig Pris ad Aare. Jeg mener, at vi ikke kunne faa begyndt med dette uden ved Hjælp af denne Lov, og jeg skal gøre en Bemærkning til Bevis paa, at det ærede Medlem tager fejl, naar han tror, at der ingen Stade sker, hvis vi til næste Aar ingen Lov faa. Han glemmer § 3, der siger, at herefter skal der føres Bøger, ikke alene af de personlige Apoteker, men ogsaa af de andre. Hvis vi altsaa ingen Lov faa, vil der ingen officielle Bøger blive førte, og vi ville ad Aare ingen som helst Maalestof have til en Bedømmelse af, hvad disse Apoteker ere værd. Jeg anser det for at være det ikke mindst væsentlige ved denne Lov, at der herefter skal føres officielle Regnskabsbøger af alle Apoteker, saa at vi kunne se, hvad de ere værd. Jeg tror ingenlunde, at det vilde være i vor Interesse, hvis vi kom til det Resultat næste Aar, at der ikke skulde fortsættes med denne Bøgføring af Apotekerne, saa at vi altsaa i Fremtiden ikke kunde faa frem, hvad disse Millionapoteker virkelig have i Indtægt. Det kan jo nemlig være, at de have faa store Indtægter, at det, de have kostet, er meget for lidt, men, som sagt, det kunne vi ikke have noget Støn over uden Kendskab til saadanne officielle Bøger. Derfor skal jeg slutte med at sige, at jeg i Henhold til den højtærede Ministers Udtalelser ved 2den Behandling og i Henhold til § 3 ikke kan se andet end, at det er et væsentligt og godt Fremskridt, og at vi derved faa begyndt paa et Omraade, hvor vi hidtil ingen som helst Indflydelse have haft. Jeg anbefaler altsaa at stemme for den ærede Justitsministers Ændringsforslag og har tiltraadt dem, fordi jeg anser Lovforslaget med disse Ændringer